

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2974/2020
10.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Злата Ивковић, адвокат у ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд - Филијала Прокупље, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2395/19 од 05.11.2019. године, на седници већа одржаној 10.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2395/19 од 05.11.2019. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2395/19 од 05.11.2019. године и Основног суда у Прокупљу П 648/18 од 11.04.2019. године у делу о трошковима поступка тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена да тужиоцу накнади трошкове првостепеног и жалбеног поступка у износу од 46.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана, а део захтева тужиоца за исплату законске затезне камате на износ трошкова жалбеног поступка од пресуђења до извршности пресуде се **ОДБИЈА** као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара, у року од 15 дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 648/18 од 11.04.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да у корист тужиоца уплати надлежним фондovima доприносе за социјално осигурање по стопи на дан уплате за период од маја 2015. године до априла 2016. године на износе наведене у изреци; ставом другим изреке одбачена је тужба у делу којим је тражено да тужена попуни М8 образац о извршеној уплати доприноса у корист тужиоца из става првог изреке и да М8 образац преда надлежној филијали Фонда ПИО у Прокупљу; ставом трећим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 2395/19 од 05.11.2019. године одбијене су жалбе парничних странака и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одлучено о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучује у смислу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП због разматрања правног питања и уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка. Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући побијану пресуду у делу који се односи на трошкове поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужилац је тужбом тражио да се тужена обавезе да уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду. Нижестепеним пресудама усвојен је тужбени захтев, па је тужена обавезана да у корист тужиоца надлежном фонду уплати доприносе по стопи која ће важити на дан уплате. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Став другостепеног суда је да је тужилац доприносе могао потраживати и у ранијем поступку у којем је потраживао разлику накнаде за случај незапослености.

По оцени Врховног касационог суда основано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права у делу нижестепених одлука којима је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одредбом члана 153. става 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. ставом 1. ЗПП да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак нижестепених судова да трошкови овог поступка нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када је странка успела у спору.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је преиначио нижестепене пресуде у делу о трошковима поступка тако што је обавезао тужену да тужиоцу на име накнаде трошкова првостепеног и жалбеног поступка исплати износ од 46.500,00 динара. Наведени износ обухвата награду пуномоћнику за састав тужбе у износу од 6.000,00 динара и жалбе у износу од 12.000,00 динара, за заступање на два одржана рочишта (17.07.2018, 11.04.2019) у износима од по 7.500,00 динара и на три неодржана рочишта (11.5.2018, 09.11.2018, 07.02.2019) у износима од по 4.500,00 динара. На износ накнаде трошкова поступка тужиоцу је, у складу са одредбом члана 277. става 1. ЗОО, досуђена

законска затезна камата од извршности пресуде до исплате, а одбијен је део захтева за законску затезну камату на трошкове жалбеног поступка од пресуђења до извршности пресуде јер тужена долази у доцњу тек када одлука о трошковима парничног поступка постане правноснажна и када протекне рок за њено добровољно испуњење.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 416. става 1. у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 2. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, обавезао тужену да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара који се односи на награду пуномоћнику за састав ревизије.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић